

מסורת הש"ס

(א) פסחים יט. חגיגה כז.
(ב) [חגיגה כד.] ג. גיטין.
ז"ק, ד. ל"א. ז"ק, ט. כלים פכ"ו.
מ"ט [ויפ"כ מ"ו.] ו. [במדבר
ו.] ו. גיטין. ז"ק, ח. ז"ל
עירוב, ט. ז"ל יחז"כ ויג'
ז"ק א"ל א"כ"כ וזח, י. שם
א"ח א"ל לשי"ט, כ. ז"ל.
ז"ק, ו. [ויפ"ק, ט.]
דעוקין, ג. וע' תי' וזח"ס
ק"ה: ד"ה חגיגה.

תורה אור השלם

1. והרים ממנו בקמצו
מסלת המנחה ומשמנה
ואת כל הלבנה אשר על
המנחה והקטיר המזבח
ריח ניחח אזכרתה ליה
ויקרא ו' ח

הגהות הב"ח

(א) גמ' שנע ליה טומאה או
לא: (ב) ישי' ד"ה מי חנן
כלי מסגר אי חנא כלי
מחבר כזה משמע וי'
נעמא זה אבל מנרף
משמע:

גליון הש"ס

גם' שלא יבא עשרה
בשני בלילה. מי לקמן דף ק
ע"ב תוס' ד"ה אשכח:
שם מי אמרי' שבע לילה
מוצאית. מין שנת דף לא
ע"ב תוס' ד"ה שמונה:
תוס' ד"ה שאין מי' ולא
היה מקוים צורך לכלי. מי
בסדרים מ"ה נסדירות משנה
טו:

מוסף רש"י

כלי מצרף מה שבתורה
לקרש. תחיתם אוילס
היה בכל ארץ ונגע מרשן
לחם מן הכלי מרשן
ליתם מן תחיתם לחם
ונגמלו מן. תחיתם ב.ב.
עריה אוילס
קרב. ממן אוילס קרב
ממן אוילס ונגע זה
ונגע טחם אוילס בנגעם
לחם ויכל לא נגע. אוילס או
ממחם כל אוילס מרשן
ואפס. אוילס נגמלו
לחם ממן טחם טחם מרשן
והחיתם ממן. צרף לכלי.
בזהו קרשית צנף לחם
היה קרב מן מרשן. וטחם
צרף לכל מן עיר טחם
מן אוילס מן אוילס
מרשן. תחיתם ב.ב.

הקומץ רבה פרק שלישי מנחות

גענין זיך וואס צו זאגן: משה, מי
מיר בקודש (מגינת דף כ:)
עצול יום במקלתי פסל את
ט טצול יום משום דאין

והינהו בביתא ונגע טב
בי כ' תנן כלי מצור
הוא דנעי בהדי
בהדי לא או דילמא
כלי מצור אחר לבינהו
כלי מצור אין צורך
הושע מכל יום את
להו יאין לך דבר שמ
חרס בלכד הדר איז
לקמין מזה על זה
דרבנן אמרו לו זו
שמענו דתנן שני מנחות
זו בזו אין יכול לקמין
בכני עצמה כשירות או

לקמץ מדה כשירות
לא נע אמר רבא דל
העשוין במסרק מאי ה
תניא ויהיו ממנו מ
עשרון בשני כלים וי
דומא דשני כלים קמי
כלים ה"ד כגון קפוא
ממנו לא היו דמיס
מתא דהא כלי אחד
בגון עריכתה של ת
מחיצתא הא נע א
כלל חיבוי לך בעי ר
והיכור מים מהו כי
שבחונו לקדש ה"מ
א דילמא כיון דמח
לומר ויגד דמחבר
כלי ו נע טבול יום
דילמא לא שני תי
שחלקו ונמא אחד מ
טבול יום ונע באותו
שבע (ב) לו טומאה או
אמרין שבע ליה טומא

מרגולין ומחיה נמוכה
זוהי מחיה נמוכה ואינה
הוא י"ו דנגעי למעלה
הכא בני יסא דחלוין
מכו. כלומר ח"י עשירין
יבור מים כגון אם י"ש שני
י"ח חורן כללי וחיבור מים
י"א חורן שצמח הכלי ונגע
ואחריה משום יצורו כלי:
ה"מ דגוי. לנאור שכלי
חיבור מים ויצורו כלי.

בחיבור מים: מהו. שיטמא
 דלא מהני צירוף אלא לעומת
 לא מהני צירוף שיחזור זה
 טומאה זו כדי לפסול חצי

יום באחד מהן מהו
שבתוכו לקדש ה"מ
כל היבא דלא נגעי
ל"ש אמר להו איהו
מצרף תנן כ"ל דהו
הו א"ל מ" צריך לכלי
לכלי אין כלי מצרפו
ובעו ביניהן מהו אמר
מא מאוירו אלא כלי
בעא מיניהו מהו
צירוף דאורייתא או
ששענו כיוצא בו
שלא נקמצו ונתערבו
מזו בפני עצמה ומזו
לאו פסולות כי יכול
אמאי תך דמערב הא
א בגושין המחולקין
עלה אמר רבא ת"ש
המחזיר * שלא יביא

מִזֵּין הָאֵל כִּבְלֵי אֶחָד
אֶל אֲבִי יִרְמְיָהוּ שְׁנֵי
בִקְבָּא דַּעֲזָנָא דְּעֵרֵיבִי
מִחִיטָא דְּקִפְזָא
דְּדוּמִיָּא דְּב' כִּלִּים ה"ד
גִּלְזִין וְאֶע"ז דְּמִפְסֵקָן
יִלְכָּה דְּלֹא נָגִיעַ
דְּהִיטָא 10 צִירוּף בְּעֵי
תִּנְנָן כִּלִּי מִצְרֵף מִה
וְאֵי אֲבָל דְּבִרְאִי לֹא
מִחֲבֵר וְאֵם תִּמְצִי
ר חִיבּוּר מִים וְצִירוּף
נִחוּץ מִהוּ כִּי תִנְנָן כִּלִּי
אֲבָל מִבְּרֵאִי לֹא או
: בְּעֵי רִבָּא דְּעֵשְׂרֹן
וְהִנְחִינוּ כְּבִיסָא וְחֹזֶר
וְאֵם מִהוּ 6 מִי אֲמִרְנָן
אֵם אֲמַר לִיָּה אֲבִי וְמִי
הִ וְהִתְנַח 6 סְדִין טַמָּא
מִדְּרָם

במשפט טהרות פרק שמיני
מלמעלה ומשקה טופח מלמעלה
ומצטרפות ור' יוסי אומר אפי'
משקה ואם היה משקה עוף
אומר האוכל פרוז לזנו מזל'
ותחבו בשט או בקיסם ה'
חיבור [ב'] עיקר שלשה במת'
פירות האוכלין אלף שבעה במת'
אורחא דמילתא נקט ב"ד ד'
מחברין ב' חלא יחסי

שאיננה צמודה לכלי או לא
ומא את זה שהרי לא היה
: הא שבע ליה עומאה.

כד.

כ א ב מ"י פייג מהל' שאר
 אבות העומתה הל' :
 כא ג מ"י שם הלכה ח :
 כב ד מ"י פייג מהל' כלים
 הל' :
 כג ה מ"י פייג מהל'
 פסוקה"מ הל' כג :
 כד ו ז מ"י פייג מהל' שאר
 אבות העומתה הל' :
 כה ח מ"י שם הלכה י :

שיימה מקובצת

א) צירוף ציין בתוס' לקמן
דף עז ע"ב: בן אמאי הא
דמערב הא לא נגע. דסייד
שהן מעורבין כל כך מצד
אחד שיהא הטולת של זו
חולק מקצת חבירו ומכסהה
שלא יתא כל העשרון של זו
חולק מקצת חבירו ומכסהה
שלא יתא כל העשרון של
זו מחובר לעצמו (והר"ל)
כגושין המחולקין כזה:

[illegible]